

ผู้บริหาร..กับหลักธรรมะ

นำเสนอเมื่อ : 5 มี.ค. 2552

หลักธรรมที่ผู้บริหารควรมีและไม่ควรมี

หลักธรรมที่ผู้บริหารควรมี คือ หลักธรรมที่เรียกว่า พรหมวิหาร 4 (Holy Abiding) ได้แก่

- เมตตา (Living Kindness) แปลว่า ความรัก หมายถึง รักที่มุ่งเพื่อปรารถนาดี โดยไม่หวังผลตอบแทนใด ๆ
- กรุณา (Compassion) แปลว่า ความสงสาร หมายถึง ความปรานี ปรารถนาให้ผู้อื่นพ้นทุกข์ สงเคราะห์สรรพสัตว์ที่มีความทุกข์ให้หมดทุกข์ตามกำลังกาย กำลังปัญญา กำลังทรัพย์
- มุทิตา (Sympathetic Joy) แปลว่า มีจิตอ่อนโยน หมายถึง จิตที่ไม่มีความอิจฉาริษยาเจือปน มีอารมณ์สดชื่นแจ่มใสตลอดเวลา
- อุเบกขา (Neutrality) แปลว่า ความวางเฉย นั่นคือ มีการวางเฉยต่ออารมณ์ที่มากระทบ และทรงความยุติธรรมไม่ลำเอียงต่อผู้ใดผู้หนึ่ง

หลักธรรมที่ผู้บริหารไม่ควรมี และไม่ควรถกลงไปยึดถือเอาเป็นที่ตั้ง คือ หลักธรรมที่เรียกว่า พรหมวินาศ 4 ได้แก่

- บ้าอำนาจ
- ฉ้อราษฎร์บังหลวง
- หลอกลวงลูกน้อง
- ยกย่องคนชั่ว

หลายๆ องค์กรพยายามที่จะสรรหา ความหา แย่งตัว ชื่อตัว "คนเก่ง" ที่เป็นทั้ง "คนเก่ง" และ "คนดี" แต่ถ้าองค์กรใด ได้คนเก่งที่เป็นคนไม่ดีแล้ว คงจะไม่เป็นผลดีแก่องค์กรแน่ ความจริงอย่างหนึ่ง คือ องค์กรต่าง ๆ มักจะมุ่งเน้นการพัฒนาบุคลากรระดับกลาง ถึง ระดับสูง มากเกินไป จนละเลยการพัฒนาฝีมืออบรมผู้บริหารระดับสูง ถึงเวลาแล้วหรือยัง ที่ควรมีการพัฒนาผู้บริหารระดับสูง ในด้านหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรม จริยธรรม หรือจรรยาบรรณในการบริหารธุรกิจบ้าง

ฉะนั้น ผู้บริหารที่ดีนั้นควรมี จริยธรรม (Ethics) มีมาตรฐานของการกระทำ และพฤติกรรม อันเป็นเครื่องบ่งบอกให้เห็นถึงการเป็นผู้ทรงเกียรติ ที่สามารถแยกแยะได้ว่าอะไรคือสิ่งที่ถูก หรืออะไรที่ผิด โดยใช้ดุลยพินิจพิจารณาในเชิงศีลธรรมด้วย...ไม่ว่าผู้บริหารองค์กรใดก็ตาม จะได้เป็นแบบอย่างที่ดีของลูกน้องหรือของประเทศ